

sunnuntai 2. heinäkuuta 2017

Entäs nyt Kotomaa! / Tuiskulan kesäteatteri 1.7.2017

Kolmas perättäinen kesävierailu **Tuiskulan kesäteatterissa** ja nyt ensimmäistä kertaa ensi-illassa. Tämän vuoden kantaesitys oli **Pekka Saariston** kynäilemä (ja ohjaama) **Entäs sitten Kotomaa!** Tapahtumat sijoittuvat vuoteen 1923 ja kertovat Kotomaa-nimisen talon asukkaiden elämään ja ihmiskohtaloihin. Torpparien asioita ollaan muuttamassa urakalla koko maassa, ja tämä heijastuu näytelmän henkilöihin.

Kotomaassa asuu leskeksi jäänyt Juhanna poikansa kanssa; tytär asuu Tampereella ja on menossa naimisiin. Sisällissodan jälkeen vankileiriltä palannut velimies Vihtori (Viku) asuu perheineen nurkissa, mutta sisarusten välit ovat tulehtuneet (siskonmies ollut valkoisten puolella ja hukkunut). Sota, ja varsinkin vankiaika, ovat jättäneet Vikuun jälkensä, mutta kotipolttosen kauppaaminen tuo ainakin lisätuloja, ehkä hieman ihmisarvoakin, Kylään ollaan puuhaamassa oja-auraosuuskuntaa ja häävalmistelutkin taitavat stressata Juhannaa. Ja kun se kotitalokin pitäisi jakaa Vikun kansalaisoikeuksien palattua. Ja miten kaikkien liittyy salaperäinen amerikanenglantia vääntävä mies? Monenlaisten kummellusten jälkeen asiat saavat aika mukavan lopun sanoisin. On myös kiva kun päättävä kohtausta sitoo langat yhteen.

Tämä sivusto käyttää evästeitä palveluiden toimittamisessa, mainosten personoinnissa ja liikenteen analysoinnissa. Sivuston käyttöä jatkamalla hyväksyt evästeiden käytön.

Näyttelijät osaavat hommansa ja joukkokohtaukset ovat hienoja. Samat tutut tyypit taas vastaavat taas parhaista roolisuurituksista. **Johanna Toivanen-Perko** on napakka ja topakka Juhanna. Emäntä, joka on kärsinyt sodassa ja yksityiselämässään. Raikasta ja hienoa näyttelijätyötä. Sovitteleva ja rauhallinen on sitä vastoin Vikin vaimo Anna (erinomainen **Susanna Salo-Kimppa**). **Juha Kulmala** on aina järjestömän karismaattinen ja Vikin rakastettavan rentun on kuin hänelle tehty. Tosin en ole ihan varma viiksistä... Kylässä on myös runoilija/keksijä Alpertti, jota **Tommi Hulme** baskerissaan tulkitsee sympaattisesti. Yksi upeimmista laulajista oli kyllä **Panu Thesslerin** puotipuku Tuomas. Miestä tulee kyllä aika surku, vaikka onkin vähän sellainen jörkkä. Muutenkin tyyppi oli sympaattinen, mutta lisäksi ne hienot laulusuoritukset! Onneksi saa laulaa jopa kaksi kappaletta. Vielä pitää kehua räväkkää sentraalisentra Santraa esittänyttä **Eila Lainetta** ja tämän vässykkämiestä Juhankustaata (**Pentti Laine**), joille oli kirjoitettu todella herkulliset roolit! Myös Juhannan poika Viljo (Niilo Härkälä) oli oikein hyvä nuorena isäntänä, varsinkin flirttaillessaan siskonsa kaason kanssa.

Murteeseen täytyy ainakin ulkopaikkakuntalaisen katsojan kiinnittää kovasti huomiota, ennen kuin korva tottuu ja kielestä saa kiinni. Mutta puhe ja kieli on elämänmakuista ja soljuvaa. **Jari Levyn** säveltämä musiikkia on muuten esityksessä juuri sopivasti. Erityisesti Kulmalan Juhan tulkitsema punasotilasteemainen laulu oli hieno, ja ne molemmat Thesslerin esittämät.

Mitä se oikein sanoo?

Ei-niin-vakavasti otettavia kirjoituksia teatterista, näytelmistä ja teatterintekijöistä, niin Suomesta kuin ulkomailtakin. Välillä myös tanssia, sirkusta, oopperaakin.

This is my theatre blog, unfortunately only in Finnish, even if I see many of the plays in UK.

Kuka tämä tyyppi on?

Katri

Pirkanmaalainen kulttuurin suurkuluttaja, joka käyttää kaikkiaan teatteria vähän myös elokuviin, kirjoihin ja matkustamiseen sekä koiriin.

Tarkastele profiilia

Vanhat merkinnät

- ▼ 2017 (94)
 - ▼ heinäkuuta (1)
 - Entäs nyt Kotomaa! / Tuiskulan kesäteatteri 1.7.20...
 - kesäkuuta (14)
 - toukokuuta (17)
 - huhtikuuta (9)
 - maaliskuuta (17)
 - helmikuuta (22)
 - tammikuuta (14)
- 2016 (214)
- 2015 (129)
- 2014 (147)
- 2013 (196)
- 2012 (106)
- 2011 (37)

Hae blogistani!

Tällä kertaa lavastusta ei ole tarvittu; torpparimuseon rakennukset toimivat sellaisenaan. Esityksen lopussa esiin rullattavaa vanhaa valokuvajulistetta luo nostalgisen sillan menneeseen. Hevoskärryä ja ihanaa vanhaa Fordia nähdään usean kerran.

Yksi hauskipia asioita illan esityksessä oli kyllä seurata edessäni istunutta ohjaaja/käsikirjoittajaa, joka nauroi katsomossa varmaan eniten. Luulisi sitä ne vitsit kuulleen jo niin monta kertaa... Mutta toisaalta hyvä että viihdytti. Ehkä ensi-illassa olivat vielä menot ja tulot ja repliikitkin toisilla hakusessa, mutta hyvällä mallilla ollaan. Myös mikit päätivät hieman ja tuuli (?) rahisti niitä aika tavalla.

Taas kerran iso kiitos koko Tuiskulan porukalle mukavasta teatterielämyksestä. Tuiskula on yksi niitä kesäteattereista mihin on aina ilo palata, ja missä tietää saavansa paikallishistoriallisen ja omaleimaisen esityksen. Ja vieläpä täydellä sydämellä esitetyn.

Kuvien copyright ??

Näin esityksen ilmaisella kutsuvieraslipulla - lämmin kiitos!

Ps. Omat kuvat lisään ensi viikolla kun pääse kotiin vaihtokovalevyn luokse...

Lähetänyt Katri klo 12.18

 Suosittele tätä Googlessa

Tunnisteet: [Juha Kulmala](#), [kesäteatteri](#), [Tuiskulan kesäteatteri](#)

Ei kommentteja:

Lähetä kommentti

Lisää kommenttisi...

Kommentti nimellä: Unknown (Go ▼

Ilmoita

[Etusivu](#)

[Vanhempi viesti](#)

Tilaa: [Lähetä kommentteja \(Atom\)](#)

Teema: Mielelön malli. Sisällön tarjoaa [Blogger](#).